

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Lovforslaget er i øvrigt bygget op efter omtrent de samme Principper og de samme Regler som en tilsvarende Lov, vi havde under sidste Krig.

I § 3 foreslaas visse Regler, som skal følges ved den Ekspropriation, der eventuelt finder Sted, og i § 4 foreslaas nedsat en Taksationskommission, som skal vurdere de ved Ekspropriation overtagne Arealer. Det foreslaas, at denne Taksationskommission skal bestaa af 5 Medlemmer, nemlig en af Højesteret udpeget Formand, 2 af Landbrugsministeren og Handelsministeren valgte Medlemmer og 2 Medlemmer valgt af Amtsraadet for den Amtsradsreds, hvori de paagældende Arealer, Brændselsmaterialer, Maskiner eller Materiel findes.

I § 5 gives der Adgang for Brændselsudvalget til, hvor Ejeren af et Brunkulsleje er ude af Stand til at udnytte sit Brunkulsleje, fordi han ikke har Adgang til Vej og lignende, at foretage Ekspropriation af Vejret og Arealer til Sporanlæg over anden Mands Ejendom, dersom det ikke kan ordnes paa anden Maade. Det er ligeledes en Bestemmelse, der gaar ud paa at søge at faa det mest mulige ud af Brunkulslejerne og at animere private til at faa Brydningen sat i Gang.

Reglerne om Erstatningens Fastsættelse og Udbetaling findes i § 6, som bestemmer, at Reglerne i Forordningen af 5. Marts 1845 vil være at følge.

§ 7 indeholder en Række Bestemmelser, som har til Formaal at fremme Produktionen af Tørv fra vore Tørvemoser, idet der i 1ste Stykke gives en Fortrinnsstilling for Laan, som ydes til Fremstilling af Tørv. Denne Bestemmelse gaar ud paa, at der til Sikkerhed for Betaling af Gæld, som stiftes hos Stat, Kommune eller private til Igangsættelse eller Forøgelse af Produktionen af Tørv eller Brunkul, med Landbrugsministeriets Samtykke kan indrømmes Kreditor Fortrinnsret i Produktionen samt i Maskiner og andet Driftsmateriel efter nærmere Regler. Som man vil se, er det en Bestemmelse, der i nogen Maade ligner, hvad der har været gældende i de senere Aar om de saakaldte Høstpantebreve, men jeg tør godt udtale, at Indgrebet over for tidligere Kreditorer i en Ejendom ikke er nær saa stort her som ved Høstpantebrevene, hvor man giver en Ret i selve Høsten til en ny Kreditor. Det drejer sig der om den normale Drift af Ejendommen, hvormod der her er Tale om, at man giver Fortrinnsret i en helt ny Produktion og i Maski-

ner, som i Almindelighed ikke findes paa en saadan Ejendom. Der er sikkert ingen Tvivl om, at det her i Virkeligheden slet ikke drejer sig om noget Indgreb i tidligere Kreditorers Rettigheder, men om en Foranstaltning, som er nødvendig, for at man skal kunne faa Gang i denne Produktion, og som man ud fra et samfundsmæssigt Synspunkt maa anse for i høj Grad berettiget. Der findes i øvrigt i Paragraffen en Række Bestemmelser, som skal følges, naar man ønsker at faa en saadan Fortrinnsret indført.

Loven foreslaas at skulle gælde indtil 1. April 1943. Lovforslaget er gennemført med enstemmig Tilslutning i Folketinget, og jeg anbefaler det til hurtig Vedtagelse ogsaa i det høje Landsting.

Fløtkjær: Det foreliggende Lovforslag har jo sin Baggrund i Krigssituationen, som kræver, at der fra Statens Side bliver truffet særlige Foranstaltninger. Ikke alene for at sikre os det nødvendige Brændsel, men ogsaa af rent nationaløkonomiske Grunde trænger denne Sag sig paa. Og til den Ulykke, som Krigen har forvoldt paa dette Omraade, kommer nu den svære Vinterkulde med Ishindringerne, som yderligere har forøget de store Vanskeligheder, der taarner sig op for Tilførselen af disse vigtige Varer, der betyder saa uendelig meget for vort Land, ikke alene for Befolkningens Velbefindende, Muligheden for at skaffe Varme i Hjemmene, men ogsaa for Opretholdelsen af Erhvervslivet. Hele Brændselsituationen har fra Dag til Dag tilspidset sig mere og mere, saa at vi i Dag uden Overdrivelse kan sige, at vi staar i en yderst alvorlig Situation, saa alvorlig, at man maa befrygte, at Erhvervslivet føleligt vil blive ramt, hvis der ikke indtræffer en Lettelse i Forholdene. I Betragtning af, at Brændselstilførslerne her til Landet i Perioden fra Krigens Udbrud og til den 1. Februar i Aar sammenlignet med den samme Periode forrige Aar — jeg taler her om Importen af al Slags Brændsel — er dalet med 30 pCt., vil man kunne forstaa, at dette i Forbindelse med den unormalt stærke Kulde, der har sat Forbruget op, maaske med 40 pCt. om Dagen, betyder en saadan Udhuling af de Beholdninger, der findes i Landet, at Lagrene rundt om hos Importørerne i Virkeligheden nu er tomme. Det har været nævnt som et Lysspunkt, at et vist Antal lastede Kuldampere ligger i Udskeibningshavnens umiddelbare Nærhed, men jeg vil heroverfor gøre opmærksom